

kan neppe blive bestridt fra nogen Side; man følger i den Henseende kun i det Spor, der er angivet af Regeringen og Rigsdagen ved den Skala, der er gennemført for Indkomstskatten til Staten. Efter Loven af 1910 havde Kommunen en Skatteskala, hvori Stigningen kan angives derved, at Grundbeløbet var 1 pCt. af Indtægter indtil 600 Kr., 3,4 pCt. af 10 000 Kr., 5 pCt. af 200 000 Kr. og 6 pCt. af det Beløb, hvormed en Indtægt oversteg 200 000 Kr. I den senere Tid er disse Procenter jo blevet forhøjet praktisk talt med det halve. Men dette skete helt igennem saaledes, at Skalaens Indtægter ikke ændredes derved. Denne Skala af 1910 var i alt Fald lige saa demokratisk som den Skala, der indførtes for Statsskattens Vedkommende i 1912, hvor Stigningen gik fra 1,4 pCt. til højst 5 pCt., men svarede ellers saa nogenlunde til den bortset fra, at Kommunens havde Karakter af en Rateskala, saa at de pludselige Spring blev undgaaet. Nu er imidlertid Staten ved den i Oktober 1919 gennemførte Lov gaaet over til en Rateskala med meget stærkere Stigning end Kommunens af 1910, og det Forslag, der nu foreligger for Kommunens Vedkommende, følger i dette Spor. Ogsaa dette Forslag naar op til 25 pCt. af den Del af Indkomsten, der er over 1 Million, men det har højere Procenter for de lavere Indtægter end Statsskatten. Af 2 000 Kr. svares f. Eks. 27 Kr. i Skat efter Statens Skala, efter Kommunens 80 Kr., 10 000 Kr. giver 447 Kr. i Skat efter Statens og 780 Kr. efter Kommunens, medens for 1 Million Skattebeløbet omtrent er det samme, ca. 210 000 Kr. for begge Vedkommende. Der bødes noget paa dette Forhold for de mindre Indtægter ved, at Kommunen forhøjer Børnefradraget, men paa den anden Side har Statsskatten jo et fast skattefrit Beløb. Rigsdagen vil da sikkert ikke finde, at Stigningen for de største Indtægter er for stærk, idet den selv er gaaet videre; og ved Siden deraf findes jo den afgørende Afvigelse fra Statsskatteordningen, at Staten af Selskaber tager en Afgift paa 5 pCt., indtil 35 pCt., medens man fra Kommunens Side tænker sig at blive ved den gamle Ordning; hvorefter der af Selskaber kun tages 2,5 pCt. af Overskuddet, uanset hvilket Udbytte de har givet. Det maa da

erkendes, at dette Lovforslag i sin Karakter er forsigtigere overfor de større Indtægter i Forhold til de smaa end det, der er gennemført for Statens Vedkommende; men man er nu fra alle Sider enedes om det i Kommunalbestyrelsen. Det betyder med Hensyn til Fordelingen af Skatten et betydeligt Fremskridt fra det nuværende System, og jeg kan derfor anbefale det til velvillig Behandling. Man haaber ved den foreslaaede Skala at naa et Udbytte af Indkomstskatten paa ca. 69 Millioner i det kommende Aar; med de gamle Regler og det nuværende 50 pCt.s Tillæg mener man at kunne naa 47 Mill. Kr., og Forøgelsen bliver da de 22 Mill. Kr., som man i 1920 —21 mener at maatte tilvejebringe ved Indkomstskatten for at kunne dække Forhøjelsen af Tjenestemandslønningerne. Men det er jo muligt, saaledes som det ogsaa blev antydnet af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, at man kan blive nødt til desuden at opkræve de 20 pCt., som kan tillægges ved fri Beslutning af Kommunalbestyrelsen.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at man fremmer Sagen saa hurtigt, det lader sig gøre.

Pitzner: Det forelagte Lovforslag har vi kun haft meget kort Tid til at se paa, naar man ikke i Forvejen har haft Adgang til at vide, hvad der vilde komme frem, saaledes som det ærede 13de Medlem for Hovedstaden (Elna Munch) og det ærede 21de Medlem for Hovedstaden (Fr. Andersen) har haft det. Der er adskillige Ting i Lovforslaget, der støder, og adskiligt, som man mener maa paatales.

Naar det ærede 13de Medlem for Hovedstaden nu meddelte, at efter det ærede Medlems Syn havde Kommunen været forsigtigere overfor de større Skatteindtægter end Staten, maa jeg sige, at det vistnok kun delvis er Tilfældet. Det skal jeg senere komme tilbage til. Jeg kan i det store og hele slutte mig til, hvad den ærede Ordfører for Venstre (Sigurd Berg) sagde vedrørende Lønningsspørgsmaalet. Det maa vel snart være nødvendigt, at der i Kommunen bliver taget stærkt Hensyn til Udgifterne, saa at de ikke bliver større end nødvendigt. Vi har i Bladene i de sidste Dage set, hvad der betales for Ud-